

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. maja 1909.

Treść: № 76. Rozporządzenie, dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906 i objaśnień do taryfy celnej.

76.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu, handlu i rolnictwa z dnia 18. maja 1909,

dotyczące zmiany niektórych postanowień przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, i objaśnień do taryfy celnej.

Następujące postanowienia przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lu-

tego 1906, Dz. u. p. Nr. 22, oraz objaśnień do taryfy celnej, wydanych na zasadzie artykułu V. ustawy o taryfie celnej z dnia 13. lutego 1906, Dz. u. p. Nr. 20, obwieszczeniem z dnia 13. czerwca 1906, Dz. u. p. Nr. 115, uzupełnia się względnie zmienia się w sposób następujący:

I. Co do przepisu wykonawczego.

Tabelę do § 20. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy uzupełnić przez wciągnięcie następujących kolumn:

Nazwa monety	Wartość jednej sztuki w koronach		Najniższa waga		
			1 sztuki	całych partii	
	K	h	gramów	sztuk	gramów
Dwudziestokoronówki stempla książęco-Liechtensteinskiego	20	.	6·74	500	3.370
Dziesięciokoronówki stempla książęco-Liechtensteinskiego	10	.	3·37	1.000	3.370

W dodatku C do § 18. przepisu wykonawczego do ustawy o taryfie celnej należy w rozdziale a) IV, ustęp trzeci od końca, wiersz 5. i 7. dodać po słowie „Ameryki“ słowa „i z Australii“.

Uwagę na dole tekstu, odnoszącą się do tego ustępu, należy uzupełnić następującym dodatkiem: „i z dnia 16. stycznia 1909, Dz. u. p. Nr. 22, Dz. rozp. Nr. 15.“.

Dalej należy dodać w rozdziale a) V tego dodatku następujący ustęp:

7. „Wyciąg piwny“ i „wyciąg piwny gęro“ firmy Hildebrand i Möller w Hanowerze, to jest artykuły, składające się z farby cukrowej z dodatkiem chmielu lub bez tegoż a zalecane do wyrabiania taniego napoju domowego †).

Odnośnie do tego należy zamieścić następującą uwagę na dole tekstu:

†) Zobacz rozporządzenie ministerjalne z dnia 6. lutego 1909, Dz. u. p. Nr. 26, Dz. rozp. Nr. 16.

Wreszcie należy dodać do rozdziału a) VI tego samego dodatku następujący ustęp:

Otręby, zafalszowane składnikami mineralnymi †).

Odnośnie do tego należy zamieścić jako uwagę na dole tekstu:

†) Zobacz rozporządzenie ministerjalne z dnia 17. marca 1909, Dz. u. p. Nr. 43, Dz. rozp. Nr. 30.

II. Co do objaśnień.

W wierszu 8. ustępu 4. uwagi do Nru 131. należy sprostować liczbę „50“ na „55“.

W ustępie 3. uwagi 1. do Nru 289. należy zamiast „20 cm“ wstawić „15 cm“.

W wierszu 8. ustępu 2. uwagi 2. do Nru 345. należy przed słowem „kozich“ wstawić słowo „sarnich“.

W wierszu 15. ustępu 2. uwagi 3. do Nru 460. należy po słowie „lutowniki“ dodać „żelazne“.

W wierszu dziesiątym i jedenastym ustępu 1. uwagi 3. do Nru 471. należy wykreslić słowa „sprężyny do miar ogniowych z małych płytek stalowych“, a wstawić natomiast następujące wyrazy: „płytki do miar ogniowych z sprężystej blachy stalowej“.

Ustęp 1. i 2. uwagi 7. do Nru 600. należy zastąpić następującą osnową:

7. Biel błyszczowa Nru 600. g jest mieszaniną zasadowego siarkanu glinowego lub cynkowego ze sztucznym gipsem, wytworzoną z siarkanu glinowego lub cynkowego przy użyciu wodorotlenku wapniowego. Ma ona zastosowanie przy wyrobie papieru i nosi także nazwę bieli satynowej (*satín white*, *blanc satiné*).

Celem odróżnienia bieli satynowej i bieli błyszczowej od podobnych białych farb, jak litoponu, siarczku cynku, bieli barowej, bieli cynkowej i siarkanu wapna zalewa się drobną jej ilość przewyższającą ilością kwasu solnego i bada plyn ten najpierw co do zawartości kwasu siarkowodorowego powonieniem lub zapomocą papieru otłowego a następnie ogrzewa się go aż do zagotowania się:

Litopon i siarczek cynku wywiązują kwas siarkowodorowy, siarczek cynku rozpuszcza się w kwasie solnym zupełnie a litopon nie;

biel barowa nie ulega żadnej zmianie;

biel satynowa, biel błyszczowa, biel cynkowa i siarkan wapna rozpuszczają się w kwasie solnym; rozcieńczony roztwór bieli błyszczowej daje z przewyższającą ilością amoniaku biały żelatynowaty osad wodorotlenku glinowego, który nie powstaje przy siarkaniu wapna, bieli satynowej i bieli cynkowej;

biel cynkowa i biel satynowa zabarwiają się przy żarzeniu przemijająco na żółto;

biel cynkowa odróżnia się wreszcie od reszty tem, iż jej rozczyzn z chlorkiem barowym nie wykazuje reakcyi na kwas siarkowy.

W wierszu drugim ustępu 11. uwagi 1. do Nru 601. należy zamiast „Nr. 626.“ wstawić „Nr. 622.“.

W uwagach do Nru 626. rozdział I. należy w ustępie 2. wiersz 11. i 12. wykreslić słowa: „także tlenek kobaltowy, proszek barwy szarej do czarnej“; w ustępie 4. wierszu 13. do 15. słowa: „także czerwony tlenek uranowy, czarny tlenek uranowy, wodorotlenek uranowy“; następnie w ustępie 5., wierszu 2. do 6. słowa: „tlenek chromowy... do wodorotlenek chromowy“, a na ich miejsce wstawić słowa: „mieszaniny chromianu ołowiowego i błękitu paryskiego itp. (tak zwany zielony cynober)“; wreszcie należy wykreslić w wierszu 13. słowa: „zieleń szmaragdowa (wodorotlenek chromowy)“. W ustępie 7. rozdziału I. uwag do tego numeru należy zamieścić po słowach „zendrę miedzi“ słowa „farbę do zapuszczania, czerwono-brunatna, składającą się głównie z tlenku miedzianego“.

Ustęp 9. rozdziału tego należy wykreslić.

Ustęp 1. i 2. rozdziału III. uwag do Nru 626. należy wykreslić i zastąpić następującymi ustępami:

Wszystkie farby szkliwne, emaliowe i porcelanowe, to jest sproszkowane na mąkę lub spławione roztopą szkła, także z dodatkiem innych odpowiednich domieszek, dalej sproszkowane na mąkę mieszaniny glinki, krzemianów i innych minerałów, jako spatu topnego itp. środków topnych z tleukami metalowymi, które służą do barwienia, nadawania połysku lub malowania wyrobów ceramicznych. Różnią się one od mas emaliowych i glazurowych Nr. 368., posiadających podobny skład, swą delikatniejszą jakością, która da się stwierdzić pod mikroskopem i przez wyszlamowanie, a bywają przeważnie wprowadzane w mniejszych opakowaniach.

Tlenki metalowe, nie przytoczone w tarryfie imienne i nie przydzielone według objaśnień wyraźnie do pewnej szczególnej pozycyi taryfy, należy ekspedyować według Nru 622., jeżeli nie zawierają żadnych środków topnych, jako domieszki.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi zaraz w życie.

Biliński wtr.

Bráf wtr.

Weiskirchner wtr.